

է հայտադրանքին՝ Պ. Պենլեանի ձեռնարկը այդ տեսակէտով մեղի օգտակար կրնայ ըլլալ եւ արժանի է ամէն քաջալերութեան ։ Ուրախ եղանք իմանալով որ Պ. Պենլեան արդէն յուսալից է իրեն հարկաւոր եղած գումարը գրուներու ։

Իր խումբը կազմելու համար Եգիպտոս դառնալէ առաջ, Պ. Պենլեան որոշած է Բարիդի հայ երկտասարդութեան խնդրանքով, Պէշիքթալլեանի «Արշակ Բ.»-ը ներկայացնել, արուեստասէրներու խումբի մը օգնութեամբ, քաղաքին հայ հասարակութեան առջեւ ։ Շատ սիրուն նորութիւնն մըն է ասի մեր գաղթականութեան համար (առաջին անգամ պիտի ըլլայ որ Բարիդի մէջ հայկական թատերախաղը մը ամբողջութեամբ պիտի ներկայացուի) ։ Եւ վստահ ենք որ Պ. Պենլեանի այս ներկայացումը պիտի գտնէ Բարիդի Հայոց կողմէ այն խրախուսանքը որուն արժանի է ։

«Արշակ Բ.»-ի ներկայացումը տեղի պիտի ունենայ յունուար 14-ի իրիկունը, Բուքարտու թատրոնը, (12, Boulevard des Italiens) ։

Պ Ա Տ Ր Ի Ա Ր Ք Ա Ր Ա Ն Ը

—

Պուէն, ամենաստորայց աղբիւրէ մը, մեղի կը հաղորդեն հետեւեալ քստմեցեցեցի տեղեկութիւնները ։ Նոյնութեամբ կ'ընդօրինակենք նամակագրին տողերը ։

«Գիտէ՞ք ինչի վրայ կը դառնային եւ կարածնիք ժողովները որոնք տեղի ունեցան Տատեանի տունը՝ վերջերս, ուր կարգ մը եկեղեցականներ յաճախ հրաւիրուած էին ։ Դուռը հրահանգած էր Տատեան - Օրմանեան - Նորատուրկեան երեւակին որպէս թաքերի մը յղեն կառավարութեան, յայտարարելով թէ Հալեբի իրենց հաւատարմութիւնը ցոյց տալու համար կը յայտարարեն որ պատրաստ են ծառայելու օսմանեան բանակին իբրեւ զինուոր, ուր որ պարտքը զինեմը կոչէ, եւ թէ Պատրիարքարանը հանդէս ունի զայն հաստատելու եւ հաղորդելու վեհապետ Սուլթանին» ։

«*** ր, եւ իրենց հետեւողութեամբ միւս եկեղեցականներն ալ, համատուրթիւն չեն յայտնած՝ հակառակ կարգ մը սպառնալիքներու ։ Վարչութիւնը չէ համարձակած առանց եկեղե-

ցականներու ստորագրութեան Դրան հաղորդել ազգին այդ ենթադրեալ տրամադրութիւնը ։ Օրմանեան Դրան մատնած է եկեղեցականներէն մէկ քանին՝ իբրեւ խափանարար իր ջանքերուն ։

«Պատրիարքարանի «քարու - քեներաթ»-ին օգնականը, Արթին է Ֆէնտի, Հապթիէն է ալ թուրք պաշտօնատուներ կառավարողէ հայ կիներ եւ աղջիկներ որոնք թախանձելիք խնդիրն ունին Դրան կամ Պատրիարքարանին մօտ, եւ կամ բանտարկեալի մը ազատման բարեխօսութիւնը ունին հայցելիք ։ այդ աղջիկներն ու կիները պաշտօնատուներ մէջ կը ըլլուին, կը պլծուին, եւ Արթին է Ֆէնտի իր այս հրէշային կաւատութեան վարձքը կը ստանայ թուրք պաշտօնեաներէն ։ Խեղճերը սարսափած, Խեղալից կը մեկնին, եւ քնականաբար մտքներուն չեն անցներ անգամ մըն ալ կրկնել իրենց դժուր ։

«Այս Արթինը հիւանալի գոյգ մը կը կազմէ Տիգրան Տէր-Ներսէսեան ըստած վաշխառուին հետ, որ թէ՛ համարակալ է եւ թէ՛ համարառու, թէ՛ քաղաքական ժողովոյ անգամ է եւ թէ՛ միանգամայն ի շընորհ - Օրմանեանի՝ Պատրիարքարանի «քարու - քեներաթ» ։ ստիպի՝ ճիւղ մը ։ Պատրիարքարանի անձուկ սնտուկը յաճախ ենթադրեալ ծախքերու կը ծառայեցնէ, որոնց փուռոյն կը պատրաստէ նոյն ինքն այդ վաշխառուն, եւ Օրմանեան կը վաւերացնէ այդ պաշտակին փուստւան ։»

Ուրեմն պարզապէս որք մը դարձած է Հայոց Պատրիարքարանը, Երլտըր-Դէօլէն մէկ մանրանկարը ։

Խնդիր է գիտնալ թէ մինչեւ ե՞րբ հայ ժողովուրդը պիտի հանդուրժէ այս հանդիսաւոր ոճրագործութիւններուն անպատեհաւ շարունակութիւնը ։ Պատրիարքարանն այս անօթալի կացութեանը հանդէպ, կուսակցութիւններու պայքարները, քաղաքական ծրագրի կամ ուղղութեան վէճերը կը դադրին եւ միակ աւխտին զգալով մը իրեւան կուգան, — բազմակի զայրոյթ — Այդ զգացումը բովանդակ հայ ժողովուրդին զգացումն է ։

Եւ վա՛յ անոնց որ բալմաշարչար ժողովուրդի մը զայրոյթին հետ կը խաղան ։

